

Reklama st. armády!

Proslov velitele VA. k vyřazeným poručíkům dne 14. srpna 1938 .

P á n i p o r u č í c í !

Včera jste vyslechli poslední denní rozkaz, jímž se s Vámi rozloučila vojenská akademie a v němž Vám bylo vyhlášeno, že Vás pan ministr národní obrany jmenoval dne 14. srpna poručíky z povolání. Dnes je pan ministr přítomen při Vašem slavnostním jmenování. Važte si této cti!

Jako první pořadím vojenskou akademií absolvovali:

u pěchoty	:	por.pěch. Ludvík	E n g e l
u dělostřelectva:	por.děl. Jiří	N o v á k	
u jezdeckta	:	por.jezd. Josef	O s w a l d
u letectva	:	por.let. Alois	S e d l á č e k
u žen. vojska	:	por.žen.ing. Josef	P o h l
u tel. vojska	:	por.těl. Jozef	Č i l l í k.

Jménem všech Vašich velitelů a profesorů Vám z celého srdce blahopřeji. Blahopřeji také Vaším pánům rodičům, kteří jsou zajisté šťastní úspěchem svých synů - a kteří jsou hrdí na to, že se stáváte důstojníky čsl. armády. Otcové Vám s pohnutím tisknou ruku a maminky Vám požehnají na další cestu k tvrdým, ale čestným a krásným vojenským životem. Buďte jim vděční! Zůstaňte věrní zásadám, které Vám vštěpovali. Nezapomínejte nikdy ve shonu života na domov a matky, které se snažily vdechovat svým synům ohlas svých duší a srdcí, které Vám dal základ Vašich povah. Vzpomínka na maminku a na rodiče - posiluje, povznáší a chrání ve chvílích přechodné slabosti.

Nezklamte nikdy, ani svých rodičů ani nás, Vašich velitelů, ani armády ani národa.

Vaši starí kamarádi, absolventi loňského ročníku, byli jmenováni poručíky v roce 20. výročí bitvy u Zborova. Vy opustíte voj. akademii v 20. výročí bitvy bachmačské - v roce, v němž naše republika naplní 20 let svého trvání - a v době největšího rozkvětu naší armády. Jsou to velmi významné časové mezníky, které v nás vyvolávají vzpomínku na zrození samostatného čsl. státu. Je to doba, kdy čerpáme víru a sílu z příkladů hrdinů od Zborova, Bachmače, Terronu, Dobružže i Doss Alta, z příkladů bojovníků a pracovníků za svobodu vlasti - zahraničních i domácích.

Od svého zrození republiky vzkvétala a sílila za prozíravého vedení obou svých presidentů, houževnatostí a cílevědomou prací svého lidu. Minulost tedy byla slavná a krásná.

Dnes po 20ti letech prožíváme však znovu velmi vážné chvíle, které vyžadují největšího vypětí sil - od vojáků i občanů.

Většina z Vás je stejného stáří jako naše republika. Rodili jste se zároveň s ní, rostli a dospívali jste na půdě samostatného čsl. státu. Jste synové těch, kteří bojovali a pracovali pro osvobození za hranicemi i doma a proto musíte mít všechny ty vlastnosti, které vyžaduje služba republice. Jaká je to krásná životní výplň vojáka, jeho jediným cílem je sloužit vlasti a v plné síle svého mládí žít, pracovat a bude-li třeba i bojovat a umírat za bezpečnost, celistvost a blaho vlasti.

Republika, páni poručíci, na Vás spoléhá, občanstvo Vám věří.

My víme dobře, že jste museli ve voj. akademii napínat do krajnosti všechny své síly, fyzické i duševní. Víme, že na Vás bylo naloženo velmi mnoho, ale žádá to doba, armáda a republika, jíž dnes cele patříte. Vy i my máme nesmírnou odpovědnost vůči státu i národu, poctivě a věrně "sloužíme" a budeme sloužit až do konce svého života.

Čestný voják je stále vědom onoho vznešeného pocitu, že slouží velké věci, že jeho osobnost a jeho štěstí nic neznam

velké věci, že jeho osobnost a jeho štěstí nic neznamená, běží-li o blaho a budoucnost milionů, zejména těch bezbranných dětí, žen a starců", praví náš služební řád.

To musíte mít v srdci! Naši nejmladší poručíci nikdy nepovolí a vytrvají.

To musíte mít v srdci! "Co nám chybí na rozloze státu a počtu obyvatelstva vzhledem k jiným, musíte vyvážit kvalitou svého důstojníka a vojáka" řekl pan prezident - a pan ministr národní obrany vyslovil kdysi přání "kéž by se nám podařilo, aby do řad důstojnického dorostu přicházela mládež vynikající".

Milí hoši, nahledněte hluboko do svých srdcí a nejste-li zcela takoví, snažte se dohonit, co Vám chybí. Poradte se ještě teď před přísahou se svým svědomím - dříve než slavnostním slibem, zasvětíte republice celou svou bytost, celý život svůj! Nechtěje Vaše přísaha čistá a svatá, silná a věčná! Ať jste takovými, jakými Vás chce mít pan prezident, armáda a republika.

Byli jste většinou hodni, poctiví a snaživí, ale byli jste ve škole - a tedy žáci. V praktickém životě u pluku Vás očekávají úkoly mnohem a mnohem těžší a velká odpovědnost velitele. A tu na Vás budou kladeny právě ty největší požadavky: na Vaši osobnost, na Vaš charakter, smysl pro povinnost, odpovědnost a čest. Máte-li tyto vlastnosti v krvi - a chci věřit že ano - vypracujete se poctivou prací, svědomitostí a důsledností v dobré důstojníky a velitele. Důstojník, kterému by chyběl charakter, nemohl by splnit svoje poslání a byl by armádě na škodu v míru i ve válce.

U pluku očekávají skutečné muže, zocelené povahy, rozumné vychovatele mužstva, klidné a rozhodné velitele, kteří nekolísají, kteří jdou za zájmy celku a nikoliv osobními, muže, kteří se nebojí odpovědnosti, ale kteří jsou hrdí, že jim byla svěřena.

Každý začátek je těžký. Setkáte se s mnohými nesnáze, ale pravý muž má pevnou vůli a vše zdolá. "Trp kozáče, budeš atamanem!" Suvorov říkal svým lidem: "Vy neumíte dokonale chtít! Už se! Dělejte! Zkuste!

Pamatujte, že únava a ochablost je velmi často jenom slabostí duše a vůle.

Důstojník a velitel nikdy neklesá, nikdy nepodléhá náladě, je silný a nezlomný svou vůlí, svým klidem a svou rozvahou. Zůstává velitelem a je pevným vůdcem svých podřízených až do smrti. Šíří kolem sebe radost z práce i obětí, víru v úspěch, sílu a nadšení.

"Ta srdce se nesevřou, nestisknou bázni,

ty oči se nezkalí úzkostí smrti,

ty svaly nezměknou, ty duše neklesnou"

pravil náš legionářský básník.

A nebudete slabostí ani u našich bývalých chlapců - našich poručíků!

Zkoumejte sami sebe a buďte na sebe přísní. Buďte především velitelé sami sobě! Sebevláda a sebekázeň je jinou podobou odvahy! A je základní podstatou charakteru. Posuzujte sami sebe vždy přísněji, než Vás posuzuje Vaše okolí, Vaši představení, podřízení, kamarádi.

Budete přísnými veliteli a vychovateli mužstva, budete budovatelé a tvůrci toho bojovného nástroje, kterému se říká "TRUPA". "Dějiny sice zaznamenávají jen jména vojevůdců, ale bitvy se vyhrávají značnou měrou zásluhou řadového vojska!" A právě Vy budete vytvářet ducha svých jednotek, vštěpovat a utvrzovat v mužstvu lásku k vlasti, věrnost, obětavost, družnost, pevnost a vytrvalost, kázeň a statečnost. Snažte se vnést do svých jednotek onoho ducha, kterým vítězili naši legionáři u Zborova, u Bachmače a všude jinde. To se Vám podaří jen tenkrát, budete-li všude a ve všem - až do každé maličkosti - příkladem, svým podřízeným. Přemýšlejte o hodnotě našich vojáků, našich prostých záložníků, o nichž jste se mohli přesvědčit 21. května t.r. - a pak si sami odhadněte, na jaké mravní a d

21. května t.r.- a pak si sami odhadněte, na jaké mravní a i odborné úrovni musí být čsl. poručík, který tomuto mužstvu bude velet.

Chci věřit, že Vám nebude zatěžko ~~věřit~~ rozumět mentalitě našeho vojáka a využít všech jeho dobrých vlastností ve prospěch věci. Vždyť pocházíte ze všech vrstev národa. Jste synové dělníků, továrníků, úředníků, řemeslníků, rolníků i statkařů, důstojníků i prostých vojáků atd. Dobře vím, že nebylo mezi vámi o není rozdílu a že jste věrnými a obětavými kamarády. Spojil Vás nerozlučně vysoký a společný cíl, láska k čestnému povolání důstojníka, společné radosti i bolesti vojenského života. Všechny složky obyvatelstva mají v důstojnickém sboru své zástupce. Armáda je dnes národ - a národ je armáda. Jeden cíl, jedna vůle !

Chci věřit, že se vypracujete v moudré velitele. Buďte starostlivými otci svých vojáků. Trpí-li oni, je Vaše místo u nich, ale při tom buďte veliteli pevnými a důslednými a nesmlouvavě vyžadujte přesné plnění povinností. Nikdy se nedejte svést svými osobními zájmy. Vaším měřítkem budiž pouze prospěch věci a celku. Důstojník nesmí být malým človíčkem, ale člověkem a mužem v nejkrasnějším smyslu toho slova, spravedlivým a nestranným.

A ještě něco :

Ať máte srdce krásného člověka, udatného vojáka a věrného kamaráda. Ať v něm není malichernosti, závistivosti, mstivosti a lži. Buďte vždy čestní - chráňte čest svých kamarádů, svých čet, rot, pluků, čest armády.

Buďte přímí a upřímní v jednání, nevolte ve svůj prospěch nerovných a klikatých cest. Veřte mi, že přímá cesta charakteru a cti je i nejlepší cestou Vaší vojenské kariery, nejlepší pro armádu a pro Vás samotné.

Vryjte si do srdci, že důstojník žije a umírá za ideály. Nemá-li jich, nestačí na své těžké povolání. Především povinnost a potom teprve práva a zábava. Napřed služba - potom rodina.

Váš další úspěch v povolání záleží na Vaší pílí.

Studujte a pracujte, abyste zůstali na výši odborným i všeobecným vzděláním. Kdo nejde vpřed, jde vzad. Buďte hrdí /nikoli pyšní/, že máte tak krásné povolání. Budete-li na svém místě, najdete v něm mnoho radostí.

Radost, že Vám byly státem svěřeny tak čestné a odpovědné úkoly;
radost, že sloužíte republice a jejím občanům;
radost, že se Vám práce daří a že máte úspěch jako velitelé a vychovatelé.

Ještě jednou, ~~že~~ než budete přísahat, vzpomeňte na slova Medkova "Zborova" - Bratři, dnes otevřte svá věrná srdce !

Poručíci republiky - otevřte před přísahou svá srdce.

A nikdy - nikdy nezapomente, že máte velké povinnosti a těžkou odpovědnost ! a zvláště - v dnešních dobách.

Básník Dyk napsal :

" V dnech nejistých, jež všechno dáti mohou
a také všechno odníti,
jít za svým cílem nutno pevnou nohou,
ať zvítězit, ať umřítí."

Naši poručíci půjdou pevně a s nadšením za společným cílem nás všech - jímž je bezpečnost a blaho republiky. Věřím Vám.

Páni poručíci, ještě jednou Vám přeji šťastnou cestu vojenským životem. Šťastnou a úspěšnou pro Vás, pro armádu, pro republiku.

Dělejte čest svým rodičům, čest vojenské akademii a armádě.

N E Z A P O M Í N E J T E !!!

Milí ~~kašři~~ naši hoši NA ZDAR !!